

om at meddele sin Betænkning, om ikke Almuen eller de specificerede 22 Gaarde i Øvre-Rendalens Bøyg, kunde finde sig hjulpe med den af Røraas Værks Participanter foreslagne Strækning, da vi i saa Fald vilde gjøre allerunderdanigst Forestilling til Deres Majestæt om at samme maatte overlades dem til Eiendom paa følgende Vilkaar:

1. At bemelte 22 Gaarde udskiftede imellem sig ikke alene denne Almindings Strækning, men ogsaa deres egne Hjemskove, saavidt de hidtil maatte være udelte;
2. At saavel denne Bøyg, som den øvrige Deel af Rendalens Præstegjeld afholdte sig fra al Saugtømmerhugst i den øvrige Deel af Rendalens, Deres Majestæt tilkjendte Alminding, hvorimod Almuen
3. i den øvrige forbeholdne Almindings Strækning fremdeles tilstedes det dem ved Loven hjemlede Brug af Søter og Havnegang, forsaavidt saadant Brug hidtil var udøvet og fremdeles kan have i den Strækning som agtedes dem overladt til Eiendom.

Søter.

Men dersom Amtmanden derimod skulde holde for, at der kunde sørges bedre for Øvre Rendalens Almue ved at udvirke samme Afslag i de Kongelige Skatter, saa forlangte vi derom tillige Amtmandens nærmere Forslag. Og i Anledning af at Almuen, som anført i den 2den Post af Ansøgningen havde anholdt om, at Fiskerierne i Almindingen maatte forbeholdes dem med dertil fornøden Skov, m.V. saa, endskjønt Kammeret ikke skjønnede, at nogen saa betydelig Qvantitet af Skoveffekter kunde behøves til Fiskerhytter og Brændsel ved samme, at det vilde være nødvendigt at anvise nogen vis Strækning til dette Brug, forlangte vi dog Underretning fra Amtmanden om Beskaffenheden med disse Fiskerier, tilligemed hans Betænkning over denne Deel af Sagen.

Amtmanden har derpaa under 11te Juni 1793 tilstillet os vedlagte Skrivelse fra Fogden, hvori medbenævnte

-13-

22 Gaardes Opsidderes Erklæring er inddragen, og hvorefter erfares, at de med Taknemmelighed have erkjendt det dem gjorte Tilbud, men derhos udbedet sig endvidere at blive skjænkede følgende Strækning, nemlig: hvad der ligger Vesten og ved Fæmunds-Elven fra dens Udløb af Gaslen lige til Björbäcköien, følgende bestandig Fæmunds-Elven fra Gaslen Udløbet; og fra Fæmunds-Elven skulde da ved Björbäcköien-Raadelet skjære lige i Vest mod Groma Elvs Begyndelse. Som Grunde herfor anførte Almuen, at den Deel af Almindingen som er foreslaaet fra de Röraasiske Participanteres Side, er ved Kulbruget allerede stærk medtaget, saa at den paa mange Stæder aldeles var udhugget, og at dette Stykke desuden vilde blive forlidet til Deling imellem et Antal af 22 Gaarde, hvoriblandt endel havde mange Opsiddere, samt endelig, at det Tillæg af den beskrevne Strækning som de anholdt om, ikke heller laa bekvemt for Værket, eller saaledes, at det kunde savnes. Disse anførte Grunde og Omstændigheder bevidnede ogsaa Fogden, at han efter foranstaltet Undersøgning havde befundet rigtige, og Amtmanden erklærede, at han i Betragtning af, at alt var opgivet offentlig til Thinge i den hele Almues Nærvarrelse, og paa Grund af Fogdens herom givne Vidnesbyrd maatte ansee det andragne for troværdigt, indtil det Modsatte blev bevist. Naar den anmeldte attraaede Strækning af Almindingen maatte tilstaaes Almuen, har samme iøvrigt erklæret sig villig til at lade sine Skove udskifte imellem sig, og efter Mulighed levere Kul af Grene og Toppe til Værket mod billig Betaling, samt at afholde sig fra Saugtømmerhugst i Deres Majestæts forbeholdne Alminding, hvorfor Amtmanden ogsaa indstillede, at Almuen maatte overlades en saadan Deel af Almindingen, der kunde svare til den gode Hensigt at afhjælpe deres Trang, hvilket ikke uden i en ufuldkommen Grad kunde opnaaes ved Nedsættelse i Skatterne. I Henseende til Fiskerierne i Almindingen, da erklærede Amtmanden saavel som Fogden, at disse ere især for den Övre Böygd, som har tabt

-14-

sine Skove (de 2de Gaarde Hannestad og Grotting undtagne) af ikke ringe Betydning, og at af endel f: e: Colas, Siölenstöes, Isterens og Fæmundens Fiskerier, svares aarlig Afgift til Deres Majestæts Kasse, ligesom og, at det er bekjendt, at Rendölernes Fiskevare af Örrer, Siig og flere Slags er en Handels-Artikel for dem paa Grundset Marked med flere Steder, samt til stor Hjælp for dem i de Aaringer, naar Kornavlens mislykkes. At iövrigt paa de Steder, hvor Fiskerne söge hen og forblive om Hösten i adskillige Nætter og Dage, kunde behöves nogle Hytter at skjule sig i, og Brændsel til Kul-Ild for at varme sig ved, syntes Amtmanden meget troligt, men dog formenten han, at hertil ikke behövedes nogen betydelig Skov, eller egentlig Saugtömmar, og herpaa har ogsaa Almuen renonceret. Ikkedestomindre ansaa han for tjenligt, at det blev Skovinspektören og Röraas Værks Betjente paalagt ikke at lade udhugge til Kul-Miner den Krat eller anden Skov, som findes ved Bredderne af de Steder, hvor Fiskerne i Almindelighed söge hen til, og som kan ansees uundværlig for dem; og i Anledning af dette sidstnævnte Amtmandens Andragende, samt da Övre-Rendalens Beboere tillige indgav Besværing over, at den af Röraas Værks Participanter i deres Erklæring ommelte Strækning af Almindingen, som blev foreslaaet at kunne overlades Almuen, meget blev medtagen af Værkets Materialfolk, hvorved den befrygtelig vilde blive gjort aldeles unyttig, saa have vi ogsaa under 27de August forrige Aar anmodet det nordenfjeldske Bergamt om at drage Omsorg for, at bemeldte Strækning saavidt muligt, maatte fredes.

Efter saaledes at have foredraget Deres Majestæt denne Sag, skulle vi, i Betragtning af de foran forklarede Oplysninger, allerunderdanigst henstille: at den saakaldte Övre-Böygd, eller de ovenmeldte specificerede 22 Gaarde, maa allernaadigst skjænkes den af Röraas Værks Participanter foreslagne, tilligemed den af bemeldte Övre-Böygds Almue

senere ansögte Strækning af Almindingen, paa Vilkaar: at Almuen efter Kammerets Skrivelse af 8de December 1792 udskifter, tilligemed deres Hjemskove, saavel den dem ved de ergangne Domme tilkjendte, som den dem siden tilstaaede Almindings Part, dog at Røraas Værks Participanter forbeholdes samme Ret til at lade virke Kul af Toppe og fortørrede Træer i den Almuen skjænkede Strækning, som efter Anordningerne tilkommer Værkerne i de dem underlagte Cirkuferencer. Fiskerierne i Almindingen maatte da, efter vores Formening, tillige forbeholdes Almuen, dog uden til dette Brug at tildeles nogen Strækning af Skov.

Efter Omstændighederne tror Kammeret ogsaa at Almuen kunde fritages for at udrede det Kammer-Advokaten ved Kommissions- og Overhofrets-Dommen tilkjendte Salarium, og da Almuen tillige kan ansees at have handlet bona fide i Henseende til de af samme forövede Hugster i de Österdalske Almindinger, saa foreslaar vi allerunderdanigst at de herom ved Retten anlagte Sager maatte ophæves og frafaldes.

Derimod tror vi: at Røraas Værks Participanter kunde overlades den hele Övrige Deres Majestæt tilkjendte Almindings-Strækning til Benyttelse, saalænge Værket drives, imod at disse:

- a. forpligtes til at holde sig alle de Bestemmelser efterrettelige, som fra Kammerets Side, nu eller i Tiden, maatte findes fornödne til Almindings-Skovens Konversation og forstmæssige Behandling, til hvilken Ende ogsaa maatte til Kammeret indberettes, hvor stort Kvantum Saugtømmer hvert Aar i Almindingen bliver hugget;
- b. at Almuen forbeholdes i bemeldte til Røraas Værk overdragne Almindings-Strækning den Adgang til Græsning og Sæterbrug, som den hidtil har havt;
- c. at dersom mod Formodning, Værkets Drift i Tiden skulde ophøre, hjemfalder den samme overladte Strækning til Deres Majestæt, og

d. at Røraas Værks Participanter vedtage at godtgjøre Deres Majestæts Kasse aarlig 250 Rdlr. til nogenlunde Erstatning for de paa Kommissions-Sagen medgaaede Omkostninger.

-16 -
De Omkostninger, som Tid efter anden ere medgaaede og forskudte i Anledning af de, efter allerhøieste Resolution af 3die September 1778, 10de Juli 1783 og 9de Februar 1785, afholdte Kommissioner og reiste Sager angaaende de Østerdalske Almindinger i Almindelighed og Rendalens Alminding især, udgjøre efter hoslagte Forklaring 5832 Rdlr. 2 sk. Hvilke Udgifter Kammeret forventer allerunderdanigst at ville nyde Deres Majestæts allernaadigste Bifald, forsaavidt de ikke allerede for en Deel ere approberede. Blandt disse Udgifter er ellers til Justitsraad Petersen som Kommissarius, udbetalt i Diætpenge fra 24de November 1778 til 31te December 1780: 1660 Rdlr; samt til den anden Kommissarius fra 13de October 1781 til 30te Juni 1783: 1370 Rdlr. tilsammen 3030 Rdlr. og videre til Justitsraad Lange som Kommissarius i Rendalens Alminding 849 Rdlr. 88 sk. samt til Sorenskriver Juel wdí Afdrag paa hans Salarium som Kommissarius i de Østerdalske Almindings Sager 300 Rdlr.

Endelig er for Karters Optagelse udbetalt 650 Rdlr. Disse ere og de betydeligste Udgiftsposter; de øvrige angaa Salarium til vedkommende Aktor i Kommissionen, samt til Kommissions-Skriveren med Videre. Hvad angaar Bekostningen paa Rendalens Alminding især, da haver Deres Majestæt allernaadigst under 10de Juli 1783 bifaldt den til Cituationskartets Optagelse medgangne Sum 250 Rdlr., og, som anført, under 9de Februar 1785 bestemt Diætpengene med Videre for Proces i denne særskilte Kommissions-Sag, Justitsraad Lange, samt tillige allernaadigst givet Tilladelse til at antage en Skriver i denne Kommission, og at lade gjøre Udgifter paa Udskrivninger af anteacta, denne Sag vedkommende.

Det Aktor ved Oberhofrets-Dommen tilkjendte Salarium af 80 Rdlr. for Sagens Førelse for denne Ret, har Kam-

100 Rdlr., i Betragtning af Kammer-Advokatens herom gjorte Indstilling, paa Grund af denne Sags særdeles Vidtløftighed, ligesom og Oberhofretsakten viser, at dens Plaidoyer har medtaget 6 Dage foruden den 7de da Dommen blev affattet.

I Henseende til Almindingerne Aamodt, Elverum og Tyldalen da have Deres Majestæt under 10de Juli 1783 allernaadigst tilladt, at Cituations-Karter maatte optages over disse for den mindst mulige Betaling, og denne befindes ogsaa ikke at have udgjort mere end 400 Rdlr. for Karterne over alle 3 Almindinger.

Diætpengene for de andre Kommissarier som have været ansatte saavel i den først nedsatte Østerdalske Almindings Kommission som i den senere separate Kommission angaaende Rendalen, ere ogsaa beregnede for dem i Forhold til hvad Forordning af 4de Marts 1690 i deslige Tilfælde fastsætter, og i Henseende til Kommissarius Gram især, da har Deres Majestæt under 14de Juni 1781 udtrykkelig allernaadigst resolveret, at han, saalænge han bevisligen opholdte sig ved Kommissionen eller paa Reiser til og fra samme, maatte nyde i Diætpenge daglig 2 Rdlr. af allerhöieste Deres Kasse. Den Gratifikation, som forrige Kommissarius, Præsident i Christiania, Justitsraad Petersen, har erholdt udbetalt istødet for Diætpenge imedens han opholdt sig her i Staden, er ligeledes, som Forklaringen udviser, tilstaaet ham ifølge Deres Majestæts specielle allerhöieste Resolution af 14de Juni 1781.

Angaaende de øvrige Udgifters Udredelse er vel Intet udtrykkelig bestemt ved de forannævnte ergangne allerhöieste Resolutioner, nemlig de herved befalede Sagers Anlæg og øvrige Foranstaltninger have gjort disse Udgifter aldeles nødvendige.

Endnu maa Kammeret allerunderdanigst tilføie, at for Regimentskvartermester og Sorenskriver Hans Lemmich Juel, som under 19de December 1778 blev, tilligemed Justitsraad Petersen, igjennem Kancelliet beordret at indtræde i Kommis-

Har Kammeret paa forventet allernaadigste Approbation forhybet til

-18-

sionen angaaende de Østerdalske Almindinger i Sorenskriver-
nes Aasgaards og Schultzes Sted, da den første udgik forme-
delst Svaghed og den sidste af Aarsag, at han, som Eier
af en Gaard i Distriktet, kunde blive Part i Sagen, er intet
blevet bestemt om Diætpenge, Erstatning for Udgifter, eller
Belønning for hans Arbejde. Ved forskjellige Ansøgninger
har han imidlertid anholdt om Godtgjørelse herfor, og Kamme-
ret har i den Anledning blot tilstaaet ham til Afdrag 300 Rdlr.

Men i Betragtning af disse Sagers Vanskelighed og
Vidtløftighed, og da han ved sin gode lokale Kundskab har
været bedst istand til at meddele de i Sagen fornødne Oplys-
ninger, hvorved de omtvistede Sager have faaet et saavel for
den Kongelige Interesse som det Almindelige fordelagtigt Ud-
fald, tror vi ogsaa, at han herved har gjort sig fortjent til
en Gratifikation, som efter vores Formening vel ikke kan an-
gættes ringere end til 500 Rdlr. Justitsraad Lange har ligele-
des ved Skrivelse til Kammeret anholdt om et Honorarium for
sin som Kommissarius, med Rendalens Almindings Sag havde Umage
og Kammer-Advokaten, hvis Betænkning vi over denne Ansøgning
have indhentet, har anmærket, at det under 29de April 1785
udfærdigede Kommissorium for Justitsraad Lange, med Flere,
vel havde bemyndiget Kommissarierne til at tilkjende dem
selv et billigt Salarium, men at de i Dommen have forbigaaet
dette, dels af den Aarsag: at Almindings Grændser i For-
tiden have været ubestemte, og dels fordi Almuen virkelig
vandt det Stykke mellem Linierne B.L. og C.K. Disse Argumen-
ter bifalder ogsaa Kammeradvokaten paa den Grund, at det
ville have været ubilligt, om Almuen skulde have betalt Kom-
missionens samtlige Bekostninger i en Sag, hvis hele Gjen-
stand var tvivlsom, og hvor endeel af deres Paastand var
grundet. Skjønt der nu kunde spørges hvorvidt befalede
Kommissarier kunne være berettigede til at kræve Salarium uden
for det i Kommissorio benævnte Tilfælde, saa erindrer dog
Kammer-Advokaten herved, at et saa overordentligt vidtløftigt

-19 -
Arbejde med Vidners Førelse, Opgangsforretninger med Mere som Kommissarierne i Rendalens Almindings Sag have havt, ei med Billighed burde gjøres for intet, og mener han deseaarsag at et Honorarium af 100 til 200 Rdlr. er det mindste, der kunde tilstaaes. Paa Grund heraf vove vi allerunderdanigst at foreslaa Justitsraad Lange til at erholde en Gratifikation af 200 Rdlr. for hans som Kommissarius i Sagen angaaende Rendalens Alminding, havde Umage, hvorved da Beløbet af de samtlige Udgifter vil, saaledes som efternævnte Forklaring udviser, opløbe til 6.532 Rdlr. 2 sk.

I Overenstemmelse med hvad vi saaledes have anført, fordriste vi os i dybeste Underdanighed at indstille til Deres Kongelige Majestæts allerhøieste Resolution:

1. at de Omkostninger, af Beløb 5.832 Rdlr. 2 sk. som Tid efter anden ere medgaaede og forskudte i Anledning af de, efter allerhøieste Resolutioner af 3die September 1778, 10de Juli 1783 og 9de Februar 1785 afholdte Kommissioner og reiste Sager angaaende Almindingerne i Solør og Østerdalens Fogderier under Hedemarkens Amt, samt Rendalens Alminding især, maa nyde Deres Majestæts allernaadigste Bifald, saavidt disse Omkostninger ikke allerede ved fornævnte allerhøieste Resolutioner ere approberede, og
2. at Regimentskvartermester og Sorenskriver Hans Lemmich Juel maa til Godtgjørelse for havte Udgifter ved Reiser, samt for Arbejde og Umage som Kommissarius i alle de østerdalske Almindings-Sager, allernaadigst forundes foruden de ham allerede udbetalte 300 Rdlr. en Gratifikation af 500 Rdlr. af Deres Majestæts Kasse, og Justitsraad Lange for sin havte Umage som Formand i den angaaende Rendalens Alminding nedsatte særskilte Kommission, paa lige Maade allernaadigst tilstaaes en Gratifikation af 200 Rdlr;

hvorhos Kammeret tildrister sig, hvad Anvendelsen for Frem-

tiden af Rendalens Alminding angaar, allerunderdanigst at indstille;

- 20-
1. At den saakaldte Över-Böygd i Rendalen, eller de foran- nævnte specificerede 22 Gaarde, maa allernaadigst skjæn- kes den af Röraas Værks Participanter foreslagne, tilli- gemed den af bemeldte Almue senere ansögte Strækning af den Deres Majestæt tilkjendte Alminding, nemlig fra Raadele-Punkten imellem Tönsets og Rendalens Præstegjeld, over Gloflök-Fjeldet, lille Söllensjöe Kletten, tværs igjennem Gvalvet over Borre Fjeld og Röd-Hvola i lige Linie til Gaslen-Sjöens Udløb, samt hvad der ligger Vesten og ved Fæmunds-Elven fra dens Udløb af Gaslen lige til Björbeköien, følgende bestandig Fæmunds-Elven fra Gaslen Udløbet, og fra Fæmunds-Elven skulde da ved Björbeköien-Raadelet skjære lige i Vest mod ^{Groma} Groma Elvs Begyndelse, paa Vilkaar, at Almuen, efter Kammerets Skri- velse af 8de December 1792, udskifter tilligemed deres Hjemskove, saavel den dem ved den ergangne Kommissions- Dom og Oberhofrets-Dommen tilkjendte, som den for dem nu foreslagne Almindings-Part, hvorimod Almuen bör afholde sig fra al Slags Hugst i den Deres kongelige Majestæt forbeholdne Part af Almindings-Skoven, dog at Röraas Værks Participanter forbeholdes samme Ret til at lade virke Kul af Toppe og fortörrede Træer ogsaa i forsnævnte Almuen nu skjænkede Almindingspart som efter Anordninger- ne tilkomme Værkerne i de dem underlagte Cirkumferancer,
2. At Fiskerierne maa fremdeles forbeholdes Almuen, dog uden til dette Brug at tildeles nogen Strækning af Skov, hvorimod det ei heller skulde være Röraas Værks Partici- panter tilladt at lade til Kulbrænding borthugge den Krat og anden Skov som findes ved Bredderne af de Steder, der søges af Fiskerne og er dem til Hytter og Varme uundværilig.

Arb.
beskrivelse

1802
1847

3. At Almuen i Rørdalen maa allernaadigst fritages for at udrede det Kammer-Advokaten ved Kommissions- og Overhofrets-Dommen tilkjendte Salarium, af Beløb ialt 130 Rdlr.

4. At de ved Retten anlagte Sager angaaende de af Almuen forövede Hugster i de österdalske Almindinger, maa opheves og frafalder, og

5. At Røraas Værks Participanter maatte overlades den hele övrige Deres Majestæt tilkjendte Strækning af Rørdalens Alminding, imod at disse:

a. forpligtes til at holde sig alle de Bestemmelser efterrettelige, som fra Kammerets Side, nu eller i Tiden, maatte findes fornöden til Almindings-Skovens Konservasjon og forstmæssige Behandling, til hvilken Ende ogsaa maatte til Kammeret indberettes, hvor stort Kvantum Saugtömmet hvert Aar i Almindingen bliver lugget,

b. at Almuen forbeholdes i bemeldte Almindings-Strækning den Adgang til Græsning og Sæterbrug, som den hidtil har havt;

c. at dersom, mod Formodning, Værkets Drift i Tiden skulde ophöre, hjemfalder forbemeldte Strækning til Deres Majestæt, og

d. at Røraas Værks Participanter vedtage at godtgjøre Deres Majestæts Kasse aarlig 250 Rdlr., til nogenlunde Erstatning for de paa Kommissions-Sagen medgaaede Omkostninger.

Rentekammeret den 6te Februar 1798.

Resolution.

De Omkostninger af Beløb 5.832 Rdlr. 2 sk. som Tid efter anden ere medgaaede og forskudte, i Anledning af de efter vore Resolutioner af 3die September 1778, 10de Juli

22 -

1783 og 9de Februar 1785 afholdte Kommissioner og reiste Sager angaaende Almindingerne i Soløer og Österdalens Fogderier under Hedemarkens Amt, samt Rendalens Alminding især, bifaldes herved allernaadigst saavidt disse Omkostninger ikke allerede ved fornævnte vore Resolutioner ere approberede. Og tillade vi derhos allernaadigst at Regimentskvartermester og Sorenskriver Hans Lemmich Juel maa til Godtgjørelse for havte Udgifter ved Reiser, samt for Arbeide og Umage som Kommissarius i alle de österdalske Almindings-Sager, foruden de ham allerede udbetalte 300 Rdlr. endnu udbetales en Gratifikation af 500 Rdlr. af vores Kasse, samt Justitsraad og Amtmand Lange for sin havte Umage, som Formand i den angaaende Rendalens Alminding nedsatte særskilte Kommission, paa lige Maade en Gratifikation af 200 Rdlr. Fremdeles ville vi allernaadigst skjænke den saakaldte Övre-Böygd i Rendalen, eller de indbemeldte 22 Gaarde, den af Röraas Værks Participanter foreslagne, tilligemed den af bemeldte Almue senere ansögte Strækning af den os tilkjendte Rendalens Alminding, (nemlig: fra Raadele-Punkten imellem Tönsets og Rendalens Præstegjelde, over Gloflökfjeldet, Lille Söjlensjö Kletten, tvers igjennem Gvalvet, over Borrefjeld og Röd-Hvola i lige Linie til Gaslen Söes Udlöb, samt hvad der ligger Vesten og ved Fæmunds-Elven fra dens Udlöb af Gasten ligetil Björbæköien fölgende bestandig Fæmunds-Elven fra Gasten Udlöbet og fra Fæmunds Elven skal de ved Björbæköien-Raadelet skjære lige i Vest mod Groma Elvs Begyndelse, paa Vilkaar, at Almuen efter vort Rentekammers Skrivelse af 8de December 1792 udskifter, tilligemed deres Hjemskove, saavel den dem ved den ergangne Kommissions Dom og Overhofrets-Dommen tilkjendte som fornævnte dem nu skjænkede Almindings Part, hvorimod Almuen skal afholde sig fra al Slags Hugst i den os forbeholdne Part af Almindings-Skoven, dog skal Röraas Værks Participanter være forbeholdt samme

- 23 -

Ret til Skov-Effekter ogsaa i fornævnte Almuen nu skjænke-
de Almindings-Part, som efter Anordningerne tilkommer Vær-
kerne i de dem underlagte Cirkumferancer.

Fiskerierne ville vi at skulle være Almuen frem-
deles forbeholden, dog uden at samme til dette Brug tilde-
les nogen Strækning af Skov, hvorimod det herved forbydes
Röraas Værks Participanter at lade til Kulbrænding bort-
hugge den Krat og anden Skov, som findes ved Breddene af
de Steder, der søges af Fiskerne, og er dem til Hytter og
Varme uundværlig. Videre fritage vi allernaadigst Almuen
i Rendalen for at udrede det Kammer-Advokaten ved Kommissions-
og Overhofrets-Dommen tilkjendte Salarium, af Beløb ialt
130 Rdlr., og tillade derhos allernaadigst at de ved Retten
anlagte Sager angaaende de af Almuen forøvede Hugster i de
østerdalske Almindinger maa ophæves og frafalder.

Endelig ville vi allernaadigst overlade Röraas
Værks Participanter den hele øvrige os tilkjendte Strækning
af Rendalens Almindig, imod at disse blive pligtige til:

- a. at holde sig alle de Bestemmelser efterrettelige som
fra vort Rentekammers Side, nu eller i Tiden, maatte
findes fornødne til Almindings-Skovens Konservation og
fortsmæssige Behandling, til hvilken Ende der ogsaa
skal til vort Rentekammer indberettes, hvor stort Qvan-
tum Saugtømmer hvert Aar i Almindingen bliver hugget;
- b. at Almuen forbeholdes i bemeldte Almindings Strækning
den Adgang til Græsning og Sæterbrug, som den hidtil
har havt;
- c. at dersom, mod Formodning, Værkets Drift i Tiden skulde
ophøre, hjemfalder forbemeldte Strækning til os, og
- d. at Röraas Værks Participanter vedtage at godtgjøre
vores Kasse aarlig 250 Rdlr. til nogenlunde Erstatning
for de paa Kommissions Sagen medgaaede Omkostninger.

Riktig avskrift.